

den ærede Minister atter tilbage til dette, som han tidligere har betegnet som at kaste Brønden til, efter at Barnet er druknet. Han sagde, at naar en Mand er kommen galt afsted i en Livsforsikringsaffære, for Eksempel under Publicitetssystemet, saa vilde han gaa hele sit Liv og behøje Staten, at den havde lokket ham i en Fælde. Men hvorledes vil det gaa, hvis en Mand kommer galt afsted i et koncessioneret Selskab; den ærede Minister kan dog ikke mene, at Statskontrollen skal være saa streng, at et koncessioneret Selskab ikke inden kortere eller længere Tid maaske kan komme i Vanskeligheder, og saa vil den Mand, der har mistet sine Penge, komme og sige: Her har jeg forsikret mit Liv i et Selskab, som har faaet Statens Stempel, og som jeg havde al god Grund til at tro var solidt, og saa mister jeg alligevel mine Penge og bliver meget ilde stillet. Han vil formentlig gaa til sin Sagfører og sige: Kan jeg ikke rejse Erstatningskrav mod Staten, som har narret mig, og muligvis vil Sagføreren sige: Jo, vi kunne jo forsøge derpaa. Men hvilket Resultat der opnaas, skal jeg ikke kunne sige paa Forhaand. Den ærede Minister sagde, at vi skulle ikke give halve Forholdsregler, man skal helt igennem, om man ogsaa kalder det radikalt. Ja, det er Princippet „thorough“, som er fristende for en Minister, som gerne vil gøre sin Myndighed gældende; vi have jo ogsaa i England Historier i denne Retning, men det have vi jo ikke Lov til at tale om. — Jeg skal endnu blot gøre en Bemærkning med Hensyn til § 1; jeg sagde før, at der findes en Definition, som bevirker, at man efter denne Lov ikke kan indgaa paa en Aftægtskontrakt og ikke kan indrømme et gammelt Tyende en Livrente. Dertil sagde den ærede Minister, at det var rent galt, for i saa Tilfælde betales der ikke Præmie. Hvor staar der et eneste Ord om Præmie i § 1? Der gives i § 1 en Definition af, hvad der er Livsforsikringsvirksomhed, og det er det, som ikke maa drives uden af Selskaber. Men jeg skal ikke dvæle ved det, for det er naturligvis kun en Forglemmelse. Der findes adskillige Steder i dette Lovudkast, hvor man aabenbart ikke har sagt, hvad man mente, og paa den anden Side er der Steder, hvor man siger, hvad man ikke mener, men det er jo ikke andet, end hvad der kan blive Genstand for et Udvalgs mere omhyggelige Redaktion. Ved et saadant stort Lovforslag er det meget undskyld-

ligt, at man glemmer et og andet, men for at den ærede Minister ikke skal betragte den Kritik, jeg har anvendt, som ondartet, maa jeg slutte med at sige, at jeg virkelig anerkender det moralske Mod, som den ærede Minister har haft ved at tage fat paa en saa vanskelig Materie som denne, og at han, saa kort efter at han er traadt ind i sit Embede, har kunnet forelægge et saadant Lovforslag. Jeg tror, at vi alle kunne være meget glade ved, at der saaledes er givet os Lejlighed til at drøfte denne Sag, som mer eller mindre har ligget os alle paa Hjerte. Og saa vil jeg bede den ærede Minister, naar han paa Forhaand udæsker Kritikken og beder om Kritik, at han saa ikke regner nogen det til onde, at man gør sin Kritik gældende.

Formanden: Jeg skal kun bemærke med Hensyn til Udtrykket „haanlig“, som det ærede Medlem drog frem, at, saa vidt jeg forstod det, forekom det i en Sammenhæng, hvor Ministeren talte om Kritik i Almindelighed uden særlig at referere det til det ærede Medlem.

Breinholt-Vandborg: Det vilde have interesseret mig særlig at høre en Udtalelse fra Indenrigsministeren om, hvorledes han stiller sig til den Henstilling, hvormed jeg sluttede mine Udtalelser, nemlig, at hvis det skulde vise sig umuligt at føre denne store Reform igennem i Aar, om det da ikke kunde være muligt, at man gennem en midlertidig Foranstaltning, gennem en Lov paa 10 Linier, kunde sætte en Bom for den aldeles urimelige Masse af Livsforsikringsselskaber, der nu startes og, hvad der vel for alle Sider erkendes, paa en aldeles usolid Basis, derved at man fordrede i Lighed med, hvad der nu fordres i England, en betydelig Indbetaling af alle Selskaber, ny og gamle. Jeg ved ikke, om jeg har været saa uheldig ikke at høre Ministerens Udtalelse i saa Henseende, ejheller om den højtærede Ministers Tavshed i denne Retning skal betragtes som en Tilslutning eller maaske snarere som et Udtryk for, at Tanken er umulig.

Indenrigsministeren (Bramsen): Ja jeg har jo haft megen Ulejlighed med at tilvejebringe dette Lovforslag, saa jeg vil meget gerne se, hvad det kan blive til med det, inden jeg skrider til at udarbejde et nyt Lovforslag. Navnlige tror jeg, at det vilde være meget vanskeligt for mig at